

Comarques

DIARI DE SESSIONS

DE GUÀRDIA

Jordi Xuclà

DIPUTAT DEL PDECAT

Atacs d'ofici

1 Dimecres el Parlament de Catalunya va aprovar la reforma del seu reglament. Aquesta reforma contempla dos aspectes: reduir el període d'inactivitat parlamentària a 15 dies d'agost –les anomenades vacances parlamentàries– i permetre la tramitació de projectes de llei per lectura única –tramitació ràpida– quan la majoria absoluta del ple ho demani.

Anem a pams: qui pot estar en contra de la reducció del període que el govern no està sotmès al control del Parlament?

I anant al tema més discutit de la tramitació per la via ràpida de projectes de llei, és bo recordar que al Congrés dels Diputats la reforma constitucional de 2011 es va fer en ple mes d'agost i per lectura única –10 dies entre Congrés i Senat– que la crucial llei de successió a la Corona es va fer per lectura única, que la reforma de la llei del TC el 2015 es va fer per lectura única, que fa tres setmanes amb l'acord de PP, PSOE i Podem es va reformar la llei de RTVE per lectura única. I així podria continuar fins al cansament.

I la reforma està contrastada i comparada en models d'altres parlaments autonòmics.

Aquest cop sí que no tenen raó. Però ja han vist que dijous el Consell d'Estat ja havia emès l'informe, divendres el govern de l'Estat va recórrer la reforma al Tribunal Constitucional i dilluns es reuní el Tribunal Constitucional. Tot molt propi d'un Estat amb una ordenada separació de poders.

De guàrdia

2 La premsa ha publicat una ordre de la vicepresidenta del Govern que fins i tot havia estat penjada a les xarxes socials: diputats, senadors i magistrats del TC han de fer vacances a un màxim de dues hores de distància de viatge de Madrid. Des de quan el govern dicta les vacances dels responsables de l'anomenada justícia constitucional. És clar que quan la mateixa persona afirma que «el govern està en condicions de parar la llei catalana del referèndum en 24 hores», el respecte a qui interpreta les lleis –encara no aprovades– llueix per la seva absència. On és la política? Voler ser un cop més el primer de la classe pot tenir un efecte bumerang en les setmanes que tenim per davant.

Els perills globals

3 Conversa a Girona amb D.B., el meu millor mestre de relacions internacionals, l'home que dona voltes pel món i que descansa a la Costa Brava. Em diu que aquest cop ja no podem ridiculitzar més Corea del Nord, que han desenvolupat un potencial balístic en míssils que és potencialment molt destructiu i pot desencadenar una guerra a gran escala. Li pregunto com es pot parar l'escalada. I em respon amb la fredor de qui ha fet feines delicades durant la seva vida: allò més senzill i menys perillós és matar el líder d'un Estat espuri però els Estats Units s'ho van prohibir els anys setanta del segle passat. Gran error, perquè ara l'alternativa és bombardejar un segon abans la població i matar molta gent. Després parlem dels següents països més

Els diputats, durant el ple del Parlament del 26 de juliol. ACN

perillosos del món: Pakistan (qui ha ajudat a desenvolupar el poder nuclear a tots els estats bastards) i Iran. També parlem de la guerra de protagonismes entre Aràbia Saudita i Qatar i de com els saudís van convèncer el president dels Estats Units amb arguments senzills; Al Jazira és com la CNN, provoca notícies falses, li van dir. I va reaccionar impulsivament. Després, el Departament d'Estat ha modulat la resposta. **Trump** és el president amb més frens de la seva pròpia administració. Segons D.B., no cuida ni els que va nomenar ni els parlamentaris del Capitoli i això l'anirà desgastant. Sis mesos de mandat, derrotat en el desmantellament de l'*Obamacare* però sobretot pendent de presentar la reforma fiscal que va atreure capitals abans i després de la victòria i que ara mostren una gran decepció.

L'N-II sud

4 Aquesta setmana s'ha posat en funcionament un petit tram de l'N-II reformada a la zona d'accés a Blanes. Algunes persones han aplaudit les obres. A mi em sembla una molt mala notícia. Certament s'han fet obres de millora de la seguretat, passos a nivell i carrils d'acceleració. En definitiva, tot el necessari perquè sobre aquesta obra no es faci en decennis cap desdoblament. El govern de l'Estat s'ha mostrat

disposat a cedir a la Generalitat el tram de l'N-II entre Maçanet i Tordera. Però només quan hagin acabat les obres de seguretat que deixen per impossible un desdoblament. La planificació del territori és un gran instrument de compactació o desmembració de les regions. Amb la no autovia entre la plana del Gironès i la Selva marítima el que es fa és abocar un pol d'uns 200 mil habitants del sud de la vegueria de Girona a anar incrementant les relacions amb la regió de Barcelona. Gran estocada, el no desdoblament de l'N-II entre Maçanet i Tordera; encara es podrien canviar les coses en el tram sense obres.

Setembre

5 Quina serà la posició del govern espanyol davant el referèndum d'autodeterminació del Kurdistan iraquíà convocat pel 24 de setembre? El «sí» guanyaria de forma aplastant. Després veurem si el govern kurd inicia una negociació amb Bagdad. Però serà després de la votació i de conèixer l'opinió dels ciutadans. Per cert, la constitució d'Irak no diu res de referèndums d'autodeterminació. Com res deia la legislació canadense de 1980 durant el primer referèndum del Quebec. Després va venir la llei de claredat per al segon referèndum. Així s'escriu la història.

Càritas Diocesana de Girona

CaixaBank ES33 - 2100-0002-55-0201752435

Triodos Bank ES38 - 1491 - 0001 - 26 -2073033124

T. 972 20 49 80 (ext. 4) de 9 a 14 hores

sae@caritasgirona.cat

www.caritasgirona.cat

Servei d'Ajuda Econòmica (SAE)

1. Família monoparental amb tres fills menors a càrrec. Actualment aquest nucli familiar rep una prestació de renda mínima de 600 € mensuals. Viuen en un pis on paguen de lloguer 400 €. Darrera la família hi ha un pla de treball confeccionat per la treballadora social, des de fa 4 anys. Des de Càritas també s'han realitzat intervencions puntuals, en concepte de pagament de la llum o gas, quan aquests últims eren molt alts i l'economia d'aquesta família no s'ho podia permetre pagar. La mare ha acabat fa poc un curs lligat a l'àmbit de l'hostaleria, amb el que espera una propera inserció, que permeti una certa estabilitat socioeconòmica. Es demanen 370 € per cobrir dos casals d'estiu. **Ref. 1322**

2. Família monoparental amb un fill menor. La treballadora social que fa seguiment d'aquest petit nucli familiar, ha iniciat els tràmits d'una renda mínima d'inserció. La mare fa 7 anys que va arribar procedent de l'Àfrica Subsahariana, fugint de la pobresa i de la falta d'oportunitats. Ella vol una altra vida per al seu fill i sap que un dia o altre, com diu ella, «la bona sort tornarà a ajudar-me». Des de Càritas s'han realitzat dues intervencions principals, una d'elles relacionada amb l'a-

tenció psicosocial, concretament la participació en un grup UBUNTU. L'altra té a veure amb el pagament de dos rebuts de llum, que no podia satisfer per falta d'uns ingressos estables. Es demanen 100 € per fer la compra d'alimentació bàsica. **Ref. 1323**

3. Mare i fill en situació de vulnerabilitat socioeconòmica. Ella fa 4 anys que no treballa. El pare del nen també es troba a l'atur des de fa 3 anys. Aquest últim manifesta no poder pagar la pensió al seu fill, i la mare ha hagut de demanar ajuda a la família més propera, per poder anar pagant les despeses més bàsiques de la casa. És una dona, mare i treballadora que, com diu ella, «no he tingut una vida fàcil i ara em preocupa no poder oferir al meu fill l'estabilitat que necessita». Té una bona xarxa d'amics i amigues, però tampoc vol abusar de la seva confiança. Comenta ella que en aquestes amistats el que si els demana és que estiguin al seu costat i que l'escoltin. Es demanen 240 € per fer front al pagament d'un casal d'estiu. **Ref. 1324**

4. Dona de 29 anys amb un fill menor de 5. Actualment

aquesta família rep una prestació social de 426 € mensuals. Mare i fill viuen en una habitació de lloguer per uns 250 € mensuals. Des de serveis socials fan seguiment del cas i des de Càritas s'està fent un acompanyament de suport a la família. Cercar feina és ara mateix l'objectiu número 1 d'aquesta dona, però també poder conciliar els seus horaris amb els dels seu fill són la màxima prioritat, donat que no té la família a prop i depèn de les amigues i conegudes. Aquestes amigues poden ajudar-la, però no li agrada molestar, vol ser independent, però és conscient que necessita suport i ajuda. Es demanen 75 € per cobrir una despesa de roba i material higiènic de primera necessitat. **Ref. 1325**

5. Dona de 32 anys amb dos fills menors a càrrec. Els ingressos d'aquesta família són actualment de 550 € i provenen d'una prestació social de renda mínima. Ella i els seus dos fills comparteixen pis amb una altra dona. Un total de 300 € és la quantitat que paguen pel lloguer de dues habitacions on van també incloses les despeses de subministraments bàsics. El pare dels nens va marxar fa dos anys al seu país d'origen, i no ha enviat mai diners des d'allà. Des de Càritas s'ha

fet i es fa a aquesta mare molta escolta activa. S'ho està passant malament i valora molt que, cada quinze dies, vingui al despatx i es pugui desfogar i per altra banda trobar el suport i ajuda d'una voluntària. Es demanen 50 € per cobrir una despesa de transport lligat a la recerca de feina. **Ref. 1326**

6. Dona de 30 anys amb un fill menor. Actualment viu acompanyada per una compatriota del seu país d'origen. Ella fa només 2 anys que va arribar a Catalunya. A dia d'avui encara no ha pogut regularitzar la seva situació administrativa en matèria d'immigració, fet que dificulta l'obtenció d'un contracte de treball, d'una prestació social, entre d'altres obstacles. Aquí té dues bones amigues que l'ajuden puntualment. A casa de la família que els acull realitza les tasques de neteja i cuida també el fill de l'altra família. Ella té molta esperança que les coses canviïn i sobretot poder oferir al seu fill unes altres oportunitats que ella mai va tenir al seu país d'origen. Es demanen 26 € per cobrir una despesa de medicació. **Ref. 1327**